

kan være Interesse i, at Roen forstyrres ved de to Befolkningselementers gensidige Ophidselse mod hinanden i den korte Tid, der endnu er tilbage, inden den internationale Kommission overtager Styrelsen af Landet.

Ordføreren for Forespørgerne (N. Neergaard): Jeg maa — og jeg antager, jeg her kan tale paa samtlige Forespørgeres Vegne — erklære mig for ganske utilfredsstillet ved den Besvarelse, den højtærede Udenrigsminister har givet paa Forespørgselen.

I Anledning af Forespørgselsens første Led: „Hvilke Oplysninger kan Udenrigsministeren give om, hvad der søges gennemført til Sikring af Afstemningsfriheden i 2den Zone i Sønderjylland?“, fremhævede jeg i min Motivering, at der jo er sket en Række aggressive Handlinger fra tysk Side, en Række Forsøg paa at øve Forhaandstryk paa Afstemningen, gennem Udsendelse af Lister, gennem Foretagelse af Prøveafstemninger, gennem Forhindring af danske Møder, gennem ligefremme Voldshandlinger, som sidst i Sønderborg og lignende. Jeg spurgte, om Regeringen ikke havde fundet Anledning til at foretage noget i denne Henseende, adskilligt af dette ligger jo langt tilbage. Som Svar paa det har den højtærede Udenrigsminister altsaa ikke andet at sige end dette, at endelig den 25. Juli er der sendt et Telegram, som den højtærede Udenrigsminister refererer. Jeg har nu ikke Ordlyden deraf hos mig, jeg har kun kunnet opfange det i Flugten; men i dette Telegram forekommer der en Ting, som jeg maa anerkende, nemlig Opfordringen til, at man — hvad der synes i høj Grad paakrævet paa Grund af de Udskejelser, der har fundet Sted — sender Skibe med Landgangstroppe tidligere, end man havde paatænkt. Jeg vil anse det for rigtigt, at en saadan Henstilling er rettet til de allierede og associerede Magter, men jeg forbavses over, at det først er den 25. Juli, at den højtærede Regering beskæftiger sig med denne Sag, da disse aggressive Foranstaltninger har strakt sig over Maaneder, og jeg undrer mig over, at man ikke har fundet Anledning til at henlede den tyske Regerings og først og fremmest de allierede og de associerede Magters Opmærksomhed derpaa.

Den højtærede Udenrigsminister gjorde sig jo respektable Anstrengelser for at uddybe Skellet mellem Forespørgerne, og der er ganske sikkert meget forskellige Meninger mellem Forespørgerne om den

rette Maade at ordne Forholdene paa med Hensyn til 3die Zone. Jeg fastholder i et og alt Rigsdagsresolutionen, som vi vedtog i Maj, og min Motivering deraf. Jeg gaar ud fra, at de andre, der har stemt for denne Resolution, ligeledes fastholder deres Standpunkt. Det er jo det, at man anser den af Delegationen i Paris truffne Afgørelse for bedst stemmende med vore Interesser. Der er andre, som nu ønsker at gaa videre. Det er en Kendsgerning, at der er forskellige Meninger om det Spørgsmaal, men det spiller aldeles ingen Rolle ved denne Lejlighed, ikke den mindste, idet det, som denne Forespørgsel drejer sig om, er et Forhold, om hvilket vi er enige, og om hvilket vi altid har været enige, nemlig dette, at Afstemningsfriheden i 2den Zone skal sikres, og at det væsentligste Middel til at sikre denne Afstemning er Rømning af et Distrikt Syd for 2den Zone. Dette er vi enige om, og til dette begrænser vor Forespørgsel sig.

Den højtærede Minister anvendte — ja, jeg sad just ikke med Uret i Haanden, men jeg tror dog at kunne sige, at han anvendte længere Tid paa at fordybe sig i Spørgsmaalet om Afstemningen i 3die Zone, hvad der der var sket, hvad Regeringen der havde instrueret o. s. v., end paa det Spørgsmaal, der ligger for. Jeg kan forstaa, at Rømningsspørgsmaalet ikke er ganske behageligt for den højtærede Minister at komme for dybt ind paa, jeg forstaaer det levende; og derfor valgte den højtærede Minister at tale om andre Ting, som ikke ligger for her i Dag, som maa-ske kan komme til at ligge for til en anden Tid, men som ikke ligger for her i Dag. Lad mig sige til den højtærede Udenrigsminister, at det er Rømnings-spørgsmaalet, det drejer sig om i Dag, her er Stedet, og her skal der danses, højtærede Udenrigsminister!

Ligeledes maa jeg sige, at der er fuldkommen Enighed mellem Forespørgerne om, at Formaålet er Sikringen af Afstemningsfriheden i 2den Zone, og at Hovedmidlet til denne Sikring er Rømning af 3die Zone i Overensstemmelse med Udtalelser fra Sønderjyderne, som er dem, der bedst maa kende og forstaa denne Ting. Her er ingen Adskillelse. Den højtærede Minister vilde udlægge det saaledes, at der fra vor Side skulde være Tale om Mistillid til de allierede og associerede Magter, Mistillid til deres gode Villie og deres Evne til at opretholde Afstemningsfriheden. En saadan Mistillid